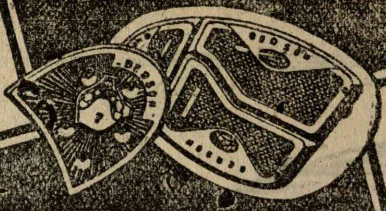

KAVIAR

ILLUSZTRÁLT · SZATIRIKUS · HETILAP

BERSON

**GUMMI SAROK
ÉS GUMMITALP**
a legjobb anyagból
MINOSEGI MARKA

Link GyulaFogászati
műteremTemesvár,
Erőd-utca 8.**Klein Gyula**aranyműves
és ékszerészTimișoara-Belvá-
ros, Jenőherceg-
és Mercy-u sarok**Kunst- u. Pelzfärberei****Georg Gutjahr**

Timișoara II. Str Ioan
Murescu 18 (Lämmg.)
Als Spezialität: Fär-
ben von Füchse in
Kreutz-, Silber- und
Alasca-Farbe. ...Echt
gefärbt, kein Rotwer-
den. Eigene Kürsch-
nerei zum Ausfertigen von Pelzboare.

Ha szép akar lenni, használjon

Kulka-féle

Liliumtej-krémet.

Lilium-pudert

Liliumtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógyszer-
tárban a „Fekete sashoz” Cetate, Piața
St. Georghe és a Str. Mercy sarkán.

Irimiás Péter

cipésmester, Gyárváros, Andrássy-
ut 12. Készít legelegánsabb varrott-
és szegelt cipőket.

Pontos kiszolgálás. Szolid árak.

Krauser Béla Fiai

butorgyár, Timișoara-Józsefváros, Princ
Carol. Alapított 1888-ban. Tel. 18-46.

Amerikai bőrárúház

Timișoara, IV., Bonnaz-utca 14. sz.
Ajánlja dusan felszerelt raktárát
mindennemű bel- és külföldi bőrök-
ben, cipésszármazékokban
s cipőfelsőrészekben

Podráczky Ferenc

bőrbutorkárpitos

készíti az összes szakkavagó munkákat

Timișoara, Gyárv., Andrássy-ut 2.

Schweska Rezső

Belváros, Jenő herceg-utca 3. sz.

Legszebb és legmoder-
nebb kivitelben. mérsékelt áron
készít férfi és női cipőket.

Vadásztöltények,

vasárú és szerszám, vasgerendák
nagyban és kicsinyben

Jäger József vaskereskedőnél.

Timișoara-Józsefváros. Telefonszám 326

„INDUSTRIA“

Kereskedelmi és Ipari rész.társaság.
Ezelőtt: KARCAG HENRIK.

Timișoara, Strada Bratianu (Uri-u.) 31
Gőzgépek, motorok, motorekék, gaz-
dasági és malmászati gépek, műszaki
cikkek, petrol, autogummi. Telefon 914.

Legjobb cipőt

készíti mérték után

KÁDI és FRISCH

Timișoara, Józsefváros Hunyadi-ut 9

Telefon 75.

POPOVICIU FERDINAND

cipész Timișoara, II., Három
király-utca 21. szám.

Legszebb és legmodernebb ki-
vitelben, mérsékelt áron készít
férfi és női cipőket.

**KAUCSUK SAROK
és KAUCSUK TALP** kí-
mélí idegelt, óvja lábalt,
tartóssá teszi cipőt!

“TURUL”

cipőgyár r.-t.

Timișoara

a legjobb, legerő-
sebb és legtar-
tósabb

CZIPŐK!**Pyram**NEMEL-ANYAGOKBÓL-KÉZMŰLT
LEGJOBB-CIPŐT/ÉRTŐ/ÉRTŐ

Aki jó és olcsó bőr és cipésszármazé-
keket akar vásárolni, az keresse fel

Kern Pál

bőrkereskedését, Te-
mesvár-Gyárv. Fő-u. 2

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Timisoara, Belváros Str. G. Lázár
Szerb-utca 2. szám

—
KIADJA
DINNYÉS ÁRPÁD
„MOZGÓKÖNYVEK” KÖNYV-ÉS LAPKI
ADÓVÁLLALATA
TIMISOARA, BELVÁROS

—
Kéziratokat a szerkesztőség
nem ad vissza és névtelen le-
velekre nem válaszol.

Megjelenik minden
csütörtökön

—
ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre — — 360 lei
Fél évre — — 180 lei
Negyed évre — — 90 lei
Egy óra — — 30 lei

Egyes szám egész Romániában
8 lei, Bucurestiben 10 lei.
Jugoszláviában 6 dinár, Cseh-
szlovákiában 6 c. korona, Bécs-
ben 3600 o. korona.

FŐSZERKESZTŐ:

DINNYÉS ÁRPÁD

FELELŐS SZERKESZTŐ:

PAPP SABIN

MŰVÉSZETI SZERKESZTŐ:

SINKOVICH DEZSŐ

Az agglegény.

(Beküldve a «Káviar» 3000 leies pályázatára.)

I.

A feje bubján már kopni kez-
dett. Szeme alján ráncok ver-
tek tanyát. Csinos kis pocakot
eresztett s lustán, lomhán moz-
gott, mint egy öreg komótos
medve a ketrecében.

Ilyen volt Manó, az agglegény-
nyek gyöngye.

II.

A nő még szép volt, de már
épp végső határán a mégnak.
Melle és nyaka üdén és simán
csillogott, szeme tükre azonban
lassan, alig észrevehetőleg fá-
tyolosodni kezdett.

A nő foglalkozására nézve va-
dász volt. Férjre vadászott.

III.

Hűvös őszi délután találko-
zott a nő az agglegénnyel. Ő az!
— dobbant meg a nő szíve s
fegyverét ráemelte a mit sem
sejtő vadra.

Szeptember végi szél fujt és
a nő az ősz magányáról beszélt
melegen és puhán.

— Nem érzi néha az egye-
düllet szívére nehezédni? —
kérdezte az agglegénytől. —
Nem érzi hiányát életéből fény-
nek, melegségnek?

Az agglegény adós maradt a
válasszal.

IV.

Az agglegény és a nő majd
mindennap találkoztak egymás-
sal.

A nő majd mindennap fel-
tette a kérdést.

Az agglegény majd minden-
nap adós maradt a válasszal.

V.

A nő döntő rohamra készült
és kibővítette a régi körkér-
dést.

— Kedves Manó! Nem érzi
néha az egyedüllet szívére ne-
hezédni? Nem érzi hiányát éle-
téből fénynek és melegnek? És...
nem érzi hiányát egy gyengéd,
hű, figyelmes lénynek?

VI.

Az agglegény elmerengve né-
zett a nő szemébe és szólt ső-
hajtva:

— Igaza van, kedvesem. Az
életem szomorú és sivár. Bi-
zony kellene valaki, aki felvidi-
taná. Egy gyengéd, hű, figyel-
mes lány, aki hiven szeret. Aki-
ben bizhatok, akivel megoszt-
tom a szívem, a magányom és
a szobámat. Éppen ezért elha-
tároztam...

VII.

— Manó, — ujjongot fel a
nő boldogan, az agglegény mel-
lére borulva.

VIII.

— Pardon! — folytatta az
agglegény kibontakozva az öle-
lésből, — hadd fejezzem be a
mondókámat.

— ... éppen azért elhatározt-
tam, kedves, hogy még ma dél-
után veszek egy kutyát magam-
nak.

Cs. G.

A jámbor hadnagy.

(Beküldve a «Káviar» 3000 leies pályázatára.)

Ebben a kis történetben
hármán szerepelnek. A férj,
feleség és a házibarád.

A férj csendes derék em-
ber, akinek sejtelve sincs róla,
hogy csinos ifju felesége ugy-
tördeli a házasságot, mint más
a kávéjához a kiflit.

A feleség csinos, mindenki
utánafordul az utcán és az
egész városi aranyifjuság ra-
jong érte. Annál is inkább,
mert tudják mindazt, amit a
férj — nem tud.

A házibarád egy ifju had-
nagy, igaz, derék házibarád,
kit őszinte boldogsággal tölt
el az a tudat, hogy barátja
a férj, nem marad örökös
nélkül.

Az asszony és a hadnagy,
egyszer, ebéd után kimentek
a kertbe. Egy hatalmas tere-
bélyes vadgesztenyefa alatt
álltak meg és ott beszélgettek
halkan:

— Istenem, istenem —
mondta sirva az asszony.
— Te katona vagy, egyszer el-
helyeznek másik garnizonba
és akkor mi lesz a kicsikével?
Ki fog rá gondot viselni?

A hadnagy jámbor fiu
volt. Ünnepelesen összekul-
csolta a kezét és felfelé emelte
a szemeit.

— Majd gondoskodik róla az,
aki felettünk van — mondta
áhitatos hangon,

SZOMORÚ KILÁTÁSOK

"Nem elég a korai zárópa — most még a vasárnap
zárását is el akarják rendelni... Ha ez így megy tovább,
akkor végre még kénytelenek leszünk éjszakáinkat az
ágyban töltetni..."

HALLO RÓZA
KIKAPCSOLT TELEFONISTA

ÉS ...

ÉHENKORÁSZ KÁROLY
ELBOCSÁJTOTT TISZTVISELO

TUDATJÁK ELJEGYZÉSZK FÖLBONTÁSÁT.

MINDEN KÜLÖN ÉRTESÍTÉS HEVET

Erre a vadgesztenyefa ágai megreccsentek, vad ropogás támadt odafent, végre az ágak közül egy paprikavörös fej bukkant ki:

— Gaz népség — bömbölte a fej — még én gondoskod-jam róla!

A két bűnös remegve állt a fa alatt és vétkük szörnyű tudatában lesütötték a szemeket.

— Evvel vége is van történetünknek.

Ja, igen! Majd elfelejtettem! A paprikavörös fej tulajdonosa a férj volt. —szike.

Az a telefonközpont.

Kharpelesz Móric dühösen lép a telefonkészülékhez és leemeli a hallgatót:

... Halló! Halló! Khöszpont?!

— Igen, Központ, gyorsan, mi tetszik?

— Khérem o khilénzvénnégyhöt!

— Hogy? Hogy?

— Khérem o khilénzvénnégyhöt!

— Hogy? kérem? *

— Isthen o világ fölött! Hány-szor mondjak, hogy kilencven-négyhöt!

— Hogy? Hogy?

— Majd méghonitom én mogát! Khérem a rendhezőt!...

— Itt rendező, mi tetszik?

— Itt Kharpelesz, khérem a khilénzvénnégyhöt!...

— Kérje a Központtól, itt rendező beszél!

— Már fhél órája khérem tüle, de az csak hogyozik ... állandóan... khérem...

Kilátások.

— No Laci, hogy állsz a szép özvegnél?

— Naccerüen. Tegnap megint kikosarazott hármát... Már csak két özvegnél?

Születésnapkor.

Leány: Ki az az ur, aki vár?

Anya: Nem ismerem. Azt mon-dotta, hogy gratulálni akar neked a születésnapodhoz és lefeküdt az ágyadba.

A pincérnek igaza volt!

Egy esti kávéházban történt, hol igen sokan voltak, mert hiszen ott a fél világ! A kis hölgyek rettentően unatkoztak, s az urak nem igen zavarták őket ebbeli munkájukban. Csak egy ifju volt nagyon haragos, ami-a pincér előtt sem titkolt — ki-jelentvén, hogy itt semmi szellőzés nincsen.

— Igazán, — szolt, — ebben a helységben egy luk sincs, hogy jó levegő bejöhessen!

A pincér ellenben oldalt ka-csintott és így szolt:

— Itt nincs egy luk sem? Ön téved Pasi ur! — No ja! hát abban talán igaza van, hogy azo-kon nem jön be — jó levegő!

Iskolában.

(Beküldve a «Kaviar» 3000 leies pályázatára.)

Tanító: Mondd csak fiacskám, miért nem árad ki a tenger, ha minden folyóvíz abba ömlik?

Nebuló: Mert szivacsok vannak a fenekén!

Pöszike.

A béke monológja.

Higgyék el nékem azt az egyet,
Békének lenni szörnyű helyzet,
Inkább szülessen bárki másnak
Csak ne ily peches fuvolásnak.
Az idők méhében kucorgok,
Napot sem láttam s már nyomorgok,
Pofoznak, rugnak, sütnék, esznek,
Az ördög tudja, mivé tesznek.

A származásom is talán
Homályos; van vagy száz apám
És úgy találom — tudj' az ég —
Ez egy gyereknek épp elég.
Király és gróf és annyi más
Előkelőség, hogy csodás!
És mennyi bába, istenek!
Köztük biztos elveszek.

És babonásan, türelemmel
Reméli, várja, minden ember,
Hogy mint az új divat kívánja,
Csodagyerek jön a világra.
De furcsa lesz, ha megszülettem;
Mind összebújnak majd felettem
S megnyúl az orruk mód fölött,
Ha nem leszek, csak — torzszülött.

Hogy átkoznak majd, hogy gyűlölnék,
Még jó lesz, hogy ha meg nem ölnek,
Mert nagy csapás lesz, érzem már ma,
Ha eljövendek a világra.
Miről zeng akkor majd az ének?
Ki ront neki a vármegyének?
Hová lesz majd a lári-fári?
S hová utazgat Jonel bácsi?

H. J.

Órós-és-ékszerező
Gyár. Fő-u. 32.

TŐZSDEI UJSÁG

GAZDASÁGPOLITIKAI HIRLAP

Közi a tőzsdei zárlatokat értékpiacon, árupiacon, szenzációs közgazdasági riportokat és hozza a legujabb politikai és társadalmi eseményeket

A legérdekesebb hírlap!

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Timișoara, I. Szerb-utca 2. sz.

Ez a hely

a MIA KREM számára van fenntartva, amely dr. Kovács gyógyszer-tárában, Temesváron Gyárváros kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KREM-nek nem kell reklám.

Videkről előfizetést

felvesz a kiadóhivatal, Temesvár, Szerb-utca 2. sz. Vidéki előfizetőinket kérjük, hogy az előfizetés megkezdésekor leg-
alább fél évi előfizetési díjat sziveskedjenek előre beküldeni, mert a havonkénti előfizetés nehezíti az adminisztrációt. Mivel a posta az utalványokat még ma is késedelmesen fizeti ki, az előfizetési díjat célszerűbb ajánlott levélben beküldeni. Minden egyes előfizető a helység nevét magyarul is tüntesse fel, mert a kiadóhivatal nem bírja magát másképp tájékoztatni. Aki vidékről hirdetést akar közölni, annak a kiadóhivatal levélben azonnal válaszol a közli a hirdetési tarifát.
— Vidéki hirdetések díja előre fizetendő.

Mr. Maszlag

A „Kaviar” riportja.

Mr. Maszlag, a Stix-szállónak egy előkelő, idegenek számára fentartott szobájában fogadott, lekötelező szíveséggel mutatott helyet a pamlagon, majd tubákos szelencéjéből nagyot szippantva megszimatolja, reportör vagyok.

— Mivel állhatok rendelkezésére? szólt.

— A Kaviártól jövök.

— Ach!

— Mint a definíciók atyames-terétől, életünk problémáiról óhajtának méltóságodtól definíciós utbaigazítást kérni.

Mr. Maszlag feljebb tolta pápaszemét és nagyon buta arcot vágott, butábbat, mint Grósz Izsó midőn e sorokat olvassa.

— Melyek lennének azon problémák?

— Melyek? Teszem fel az öröm, a bánat, a szerencse, a pech, a szerelem, a gyűlölet, a becsület, a becstelenség, a józanság, a bolondéria...

— Jó, jó — kiáltott — tehát kezdjük.

Papírt, ceruzát vettem elő és jegyeztem.

AZ ÖRÖM.

— Nös Ön? — kérde Mr. Maszlag.

— Nem, — feleltem.

— Ez az, — mondá.

A BÁNAT.

— Az Ön papája nemde Totis Rezső?

— Aba gé! — mosolyogtam, — számtiszt a sóhivatalban.

— Ez az! — mondá.

A SZERENCSE.

— Játszik ön alsóst?

— Igen.

— Volt már kvárt kasszája?

— Volt.

— Megkontrázták?

— Igen. De megnyertem.

— Ez az! — mondá.

A PECH.

— Játszik Ön sorsjegyen?

— Igen.

— Ez az! — mondá.

A SZERELEM.

— Hol volt Ön az éjjel?

— Hátt...

— Mennyi pénze hiányzik?

— Cirka 100 lei.

— Ez az! — mondá.

A GYŰLÖLET.

— Tett Ön már valakivel jót?

— Tettem.

— Hálás érte az illető?

— Igen.

— Ez az! — mondá.

A BECSÜLET.

— Hazudott már Ön?

— Igen.

— Ez az! — mondá.

A BECSTELENSÉG

— Érték Önt már hazugságon?

— Igen.

— Ez az! — mondá.

A JÓZANSÁG.

— Látott Ön már nyomorgó házaspárt?

— Igen.

— Hat gyerekkel?

— Kilencel!

— Ez az! — mondá.

A BOLONDSÁG.

— Ön azt véli magáról, hogy író?

— Igen.

— Ez az! — mondá.

— Ugy vágtam pofon, hogy menten felébredtem. (sz.)

Én tudom legjobban.

Horváth bíró híres tenorista és hegedűművész is.

Midőn egy alkalommal Garayéknál hegedült ismert notabilitások előtt, a halás hallgatoság lelkesen tapsolt s a darabot ismételtetni akarta.

Horváth ur neje azonban hátranézve, egynéhány ismerősének azt mondja:

— Ne hívják, kérem; a térjem soha sem szokott repetálni. Én tudom azt legjobban!

Barátom: Mesemondó Pál.

(Beküldve a «Kaviar» 3000 leies pályázatára.)

A tűz pislogott a kandallóban, szép fehér téli este volt és barátom, Mesemondó Pál, szokása szerint, vacsora utáni szivarjára gyujtva, mesélni kezdett:

... Hol volt, hol nem volt, talán a Tüzoltó-utcán is tul volt, volt egyszer egy leány, akinek a szája oly parányi volt, mint egy arany. Hogy milyen volt egy arany, azt én nem tudom már elmondani neked, de ha kíváncsi vagy, menj el a muzeumba, ott talán még fogsz egyet találni.

Olyan gömbölyű, ragyogó szép jószág különben az arany, amelyért régen nem egy nő áldozta fel lelki üdvösségét...

A tűz kialudt.

— Talán térj vissza a kislányhoz? — kockáztattam én meg.

Barátom elgondolkodott és aztán halkán mondá:

— Tényleg, vissza fogok hozzá térni.

Megnézte az óráját, vette a kálapiját és tényleg visszatért hozzá.

En egyedül maradtam a szobában. A szomszéd szobából áthalatszott e percben barátom nejének hívó könyörgése: Pál, gyere, még nem fekszel le, szívem?

... Egy jó barátért mit nem tesz meg az ember! Elvégre nem árulhatom el Pált, hogy nincs itthon. És a hálószobában, ahonnan az asszony hangja hallatszott, már úgy is sötét volt... Bementem Pál helyett. Még lesznek olyan legény, mint ő... Ka—Pál.

„BANATUL“

Szállítási és vámolási iroda. Ioan St. Radulescu. **Vama - Timisoara**

Elfogadok mindenféle vámügyletet, hiányokért felelek, árukat legpontosabban elvámolok. Gyors elintézés.

KOSSAK

fényképészeti műterme Belváros, Szt. György-tér, Kossak-palota, II. emelet.
Nyitva: hétköznap esti 6 óráig, vasárnapon d. u. 5 óráig.

DURA elektrotechnikai és műszaki vállalat. Galvánelemek gyára
Telefon 54
Timisoara, Fabrica Calea Buziasului 12

Magántitkár.

(Beküldve a «Kaviar» 3000 leies pályázatára.)

I.

Az egyik tekintélyes napilap kiadóhivatalába beállított egy idősebb férfi és feladott egy apróhirdetést:

JO MEGJELENESÜ, intelligens fiatalember, jó munkaerő, állást nyerhet. Jelige «Kitartás».

Alig hagy kilépett az ajtón, utána egy fiatal hölgy libeggett be és ugyancsak apróhirdetést tétetett közzé:

JO MEGJELENESÜ, intelligens fiatalemberrel megismerkednék. Jelige «Kitartás».

II.

Döme Dömötör másnap reggel szokásához híven elolvasta az összes lapokat, miközben egy teát ivott minden nélkül, mint hogy az a legolcsóbb. Aztán, hogy már minden kis hirt elolvassott, áttért csak úgy unalomból az apróhirdetésekre. Elolvasta a fenti két hirdetést is és mindjárt feltűnt neki, hogy egyazon jeligére szól mind a kettő. Döme mosolygott. És mert szeretete a sors előre kifürkészhetetlen játékára bizni magát, levélpapírt kért és megírta a levelet:

Ismeretlen Hirdető!

A mai lapban olvastam «Kitartás» jeligéjű hirdetését. Mint hogy kellő intelligenciával rendelkezem és a megjelenésem is megfelelő, bátorkodom magamat felajánlani. Ami munkabérségemmel illeti, az majd kiderült ha összeköttetésbe lépünk.

Kiváló tisztelettel

Döme Dömötör.

Döme feladta a levelét és kíváncsian várta, hogy a sors melyik hirdető kezébe juttatja, az állást kínálnak-e, vagy a nőnek?

III.

Másnap levelet kapott:

Igen tisztelt Uram!

Ajánlatára van szerencsém megkérni, hogy lehetőleg még

délután lakásomon, Teréz-körut 86, II. 2., felkeresni sziveskedjék.

Tisztelettel

Brükszele Bernát

Az Első Magy. Lekvárillatosító Gyár igazgatója.

Döme megint mosolygott és elhatározta, hogy követni fogja a sors ujj mutatását és elmegy a megadott címre.

IV.

Délután négy óra körül Dömötör becsengetett a második emeleti lakás ajtaján, amelyen büszkén ékeskedett a tabla Brükszele Bernát, igazgató. Csinos, fiatal asszony nyitott ajtót, amin Dömötör annyira meglepődött, hogy zavarában bemutatkozni is elfelejtett. Az asszony mosolygott, Döme mosolygott, mind a ketten mosolyogtak. Aztán az asszony így szólt:

— Lépjen beljebb! — és bevezette a szalonba. Döme leült az asszony is leült, mind a ketten leültek.

— Tetszik tudni, — kezdte Dömötör, a «Kitartás» jeligéjű hirdetésre jöttem...

— Tudom, tudom, — vágott közbe az asszony nevetve, — fő a kitartás! A megjelenése jó, intelligensnek is látszik, azt hiszem rendben lesz a dolog.

— Akkor talán beszélhetnék a kedves férjével? — kockáztatta meg a kérdést Döme.

— Mi jut eszébe? — szólt az asszony, — neki nem szabad tudni róla, különben is csak hat órákor jön haza.

És közelebb húzta a székét Dömötörhöz.

V.

— — — — —
— — — — —
melynek során az asszony boldogan felkiáltott:

— Elemér!

Dömötör ekkor mindent megértett. Megértette, hogy az asszony volt a másik hirdető és nyilván ő is kapott levelet valami Elemértől és most a nő

ÉNEK.

Nem karolásra van a női kar!
Merev, kemény ma már, miként az átok.
Kössétek le kötéllel csak hamar!
Mert lesujtanak rátok.

Nem csókolásra van a női száj!
Mert biborán sötétben lóg a vétek.
De csókold meg, ha csókolnod muszáj,
éhesnek kell az étek....

S aztán: pincér! fizetni!... ur vagyok
nem látod szegen lógni a kabátom?!...
A pénzemnél szemem jobban ragyog.
S most nyiss ajtót, barátom!

L.Z.

azt hiszi, hogy ő az a bizonyos
Elemér. Kötelességének tartotta
az asszonyt felvilágosítani.

A nő meghallgatta, aztán en-
nyit válaszolt:

— Annyi baj legyen!

VI.

Ekkor csöngettek. Az ass-
zony kiment ajtót nyitni és
visszatért egy öreg urral.

— Engedd meg fiauskám,
hogy bemutassam neked...

— Döme Dömötör vagyok!

— Igen, Döme urat, aki a
hirdetésre jött.

— Nagyon örülök, — mondta
Brükszele ur és barátságosan
megrázta Döme kezét. * Aztán
odafordult az asszonyhoz:

— Mit gondolsz, fiauskám, fel-
vegyem Döme urat? Gondo-
lod, hogy jó munkaerő?

— Jó munkaerő... azt hi-
szem, — válaszolt az asszony
és Döme, mint Brükszele Ber-
nát magántitkára távozott.

— érté —

Telefon 67.

Telefon 67.

Nagy Testvérek

műszaki vállalata

Timișoara, Str. Eugen de Savoye
(Jenő herceg-u.) 1. sz.

Elvállal villanyvilágítás és vízve-
zetéki berendezések szerelését, va-
lamint javítását, továbbá minden-
nemű mű- és épületlakatos-mun-
kákat. — Javításokat pontosan
és jutányos árak mellett eszközöl

BRAUN aranyműves, óras és ékszerész

Józsefváros, Küttl-tér, Elvállal minden-
nemű új munkát, valamint javításokat a
legjutányosabb árban eszközöl. Nagy
választék kinaezüst tárgyakban. Tört
aranyat és ezüstöt magas árban vásárol

Mennyiségtan a szállodában.

(A jelenet egy szállodában ját-
szódik le, ahol egy vendégszo-
bában sincs telefon.)

Portás (a házitelefonon csen-
get fel az emeletre): Halló! Ma-
dam! Halló! Igen én, a portás,
mond meg a 3-asnak, hogy jöj-
jön le a telefonhoz.

Szobaasszony (londienerhez):
Mond meg a 3-asnak, hogy men-
jen le a telefonhoz!

Londiener (kiabál a kisegítő
szobaleánynak a folyosón): Mici,
menj be a hármasba és mondd
neki, menjen le a telefonhoz!

Mici: A hármas be van zárva!
Kopogtam, de nem ad választ.

Londiener: Nézd meg, talán
bement az 1-esbe...

Mici: Ugyan, ilyen korán reg-
gel csak nem megy be a 3-as
az egyesbe? Inkább nézd meg,
talán nincs a 9-esbe.

Londiener: Ugyan! A 9-esbe
most raktam tüzet és nem volt
ott más, mint ő és a 12-es.

Szobaasszony (aki közben me-
gint fel lett hiva a portás által):
Mi az, megbolondultatok, hogy
nem hívjátok a 3-ast? Interur-
bán keresik!

Mici: Honnan keritsük elő?
Nincs sem az 1-nél, sem a 9-esbe,
a 7-es üres, 11-es most érkezett...
Menjen Jóska az 5-ösbe...

Jóska: Mit az 5-ös? Elment a
13-assal.

Szobaasszony (kétségbeeset-
ten): Na jó, de hol van a 3-as?

(Ebben a pillanatban egy el-
fojtott sóhaj hallatszik ki egy
kis kabinkól): »Mondja meg neki,
hogy csak egy pillanatig várjon,
azonnal megyek!«

(Egy »ah« tör ki az emeleti
személyzet kebleiből és a szoba-

asszony odaugrik a telefonhoz).

Mici: És én azt hittem, hogy
be van zárva...

Szobaasszony: Halló! Portás?
Várjon még egy pillanatig a ké-
szüléknél... a 3-as nem tud
rögtön jönni, mert bement a
0-ba!... Pöszike.

BOGARAK A FEJBEN

(Ibsen-dráma 3 felvonásban).

Személyek:

Bartving,
Ingsör, a neje.
Vingeborg, az anyja,
Diningroom, orvos.

I. felvonás.

(Szoba Bartvingéknál. Este. Kint
nagy köd.)

Ingsör: Tegnap is velocipéden
jött este az orvos és azt mondta,
igaz.

Bartving: Tudtam előre. A tó-
ban döglött macska volt, abból
adtak neki inni és most macs-
kává változik gyermekünk.

Ingsör: Egész éjjel nyávigott
szegény.

(Vingeborg jön fekete ruhában)
Vingeborg: Az orvos itt volt?

Ingsör: Most fog jönni. Velo-
cipéden, a ködben.

Bartving csak el ne tévedjen,
igen nagy köd van.

II. felvonás:

(Ugyanaz a szoba. Éjféli.)

Ingsör: Szerelmes orvosom.
Hát sikerült.

Diningroom: Nem volt más
hátra. Bartvingnak beszuggerál-
tuk, hogy kis fia a tó vizéből
ivott és macskává változik. Így
kellett lenni, mert másképp nem
jöhetnék hozzád, drágám.

Ingsör: Igen. És az uram nem
tudja.

Diningroom: Látod? Ez az Bogarak a fejben...
(Szünet.)

Ingsör: Nézd, milyen nagy köd van... Haza tudsz menni velő cipéden?

(A szomszéd szobában gyerek-sírás.)

Hallod? Most sir. De ugy-e, nem olyan, mint a nyávogás?

Diningroom: Nem. Nyugodt lehetsz. Csak azért jöttem, hogy lássalak. Mindig. A ködben, a napsütésben, az éjszakai fényben...

(Az ajtó előtt Bartving kacag.)

Hallottad? Az urad volt.

Ingsör! Ő volt. Jöjj, jöjj gyorsan...

(Elmennek.)

Bartving: Hát így! Bogarak a fejben... Bogarak... Hallottad, anyám?

Vingeborg: Hallottam. És mit tész most, fiam?

Bartving (revolvert vesz elő): Ezt anyám! Lövés a ködben.

Vingeborg: Szegény szegény, fiam. Bogarak a fejben...

III. felvonás.

(A szoba ablaka nyitva van. Éjszaka, Igen sűrű köd.)

Bartving: Hogy van kis fiam?

Diningroom: Javul, uram.

Bartving? Ugy?

Ingsör: Itt marad az orvos éjszakára? Igen nagy a köd...

(Távolról macskanyávogás.)

Bartving (felordít): Ez ő! Halljátok? Ez ő! A nyávogás! Így rémít mindig a holdas éjszakákon, nem, nem birom tovább... (elrohan.)

Ingsör: Mi volt ez?

Diningroom: Szuggesztió. Bogarak a fejben... és most mi is megyünk.

Ingsör: Hogyan? Én? Veled?

Diningroom: A ködbe, nagy messzeségekbe...

Ingsör (ráborul): Óh én szerelmes orvosom!

(A ködben eltűnnek.)

Vingeborg (berohan): Elmentek?

Bartving: El. Nézd... ott mennek a ködben... és most... most majd a fák alatt... lövés a ködben...

Vingeborg (ráborul): Lövés... Szegény fiam... Bogarak a fejben...

(Függöny.)

Roy.

A Káviár 3000 leies pályázata

A Mozgókönyvek és lapkiadó vállalat »Káviár« hetilapja számára múlt év december hó 14-én hat havi időtartammal pályázatot hirdetett, mely szerint a legjobb novella vagy kisebb humoreszk beküldőjét 3000 lei tiszteletdíjjal jutalmazza. A pályázatra számos helyről kapunk kéziratokat, amit a »Káviár« hétről-hétre leközi, de ezuttal külön is figyelemztetni kívánjuk a közönséget, hogy a beküldött munkák tisztán és olvashatóan, ne túl sűrűn legyenek írva, mert olvashatatlan és ceruzával írott kéziratokat megsemmisítünk, névtelenül beküldött dolgokra pedig egyáltalában nem válaszolunk. A pályázat június hó 15-én jár le, amikor is írókból és újságírókból hivatalos zsűri ül össze, a leközölt pályamunkákat felülbírálja s a legjobb munka beküldőjének 3000 leit nyomban kifizet. A kéziratok a beérkezés sorrendjében lesznek közölve s minden egyes beküldőnek a szerkesztői üzenetekben válaszolunk.

A rejtélyes mondás.

Irta: Kácsa.

Nagy filozófusunk, Kotty Zoárd, mély gondolatokba merülve ült könyvtárának közepén, egy leibkarosszékből. Lámpája tompa fényt árasztott, ő pedig töprengett. Kétségbeesetten rágódott oly kérdéseken, melyekre feleletet még senki sem talált. Gondolkozott azon, hogy miért jelenik meg az »Esti Ujság« délelőtt, »Az Est« ebédután és a »Nap« este hatkor? Gondolkozott azon — és a gondolat felbőszítette — hogy miért szülik a szülők a gyerekeket és miért nem a gyerekek a szülőket. Ő bizonyosan hadseregszállítót szült volna apának. Gondolkozott azon, hogy miért nem lehet ő egyik héten pápa, a másikon szultán. Milyen jó is volna!... Egyszerre csak tiszta portugall nyelven elkáromkodta magát:

— »Semá jiszról hó ajló elajhénu« — mondta, mert eszébe jutott, hogy milyen haszontalan dolgokkal bibelődik, holott azért ült csak le, hogy egy indiai mágus mondásán gondolkodjék, melyet a »Rituális eresztések edénye« című gyűjteményes munka 30-adik lapjának jegyzetében talált. Itt ezt olvasta:

.... Mert tudnivaló, hogy szűkből megélni könnyebb, bőségből nehezebb. A jövedelme kicsi, a kicsi jövedelme nagy. Kicsiből lesz nagy, nagyból még nagyobb. Szeresd felebarátodat, de szeresd se a nagyot, se a kicsit. Mazeltoff. Így volt ez megírva a szent iratban. Kotty Zoárd ismét és ismét átgondolta a rejtélyes mondatot, de nem jutott eredményhez, pedig a Leibrendszerű karosszék már egészen megtelt gondolatokkal. Végül, miután a papiros türelmességét a maga türelmetlenségével összehasonlította, fölugrott, fogta a kalapját és elment sétálni az O-köruttra. Az egyik utcasarkon odaszól neki egy urhölgy:

— Gyere drága apuskám. — Zoárd rendes szokása szerint gondolkozott, meg is csóválta a sarkát, melyen Palma Kaucsuk diszelgett, majd miután látta, hogy semmi rosszat nem akarnak vele, ezt mondotta finoman, velősen és sok eleganciával:

— Gemacht.

Most jön a legérdekesebb, de ezt nem szabad leírni, mert még valaki ráfogná a «Káviárra», hogy — kétértelmű. A legérdekesebb közben egyszerre eszébe ötlik Zoárdnak a szent mágus mondása, óriásit kurjant örömeiben:

— Megvan!

Mise Puczy, az O-street tündére, leírhatatlanul megvető mozdulattal legyintett:

— Fenét van meg.

A kaliforniai rejtély.

A Káviár számára írta
GÁRDOS EDÉNÉ.

Modoros Teobald hallatlanul boldogul élt nejével, Elzevirrel, csak egy dolog felhőzte be házasságuk egét.

Bármennyire szerette volna is Teobald, bármennyire is örült volna Elzevir, nem volt gyermekük.

Bánatukban egy világkörűli utazásra szánták el magukat. Bejárták már a föld felét, mikor Amerikába kerültek.

Elzevir itt egy leánykori barátjánőjével találkozott, nagy titokban elpanaszolta a baját.

A barátinő rögtön kész volt a tanáccsal:

— Lakik itt a szomszédban egy kínai varázsló. Olyan nagy mester, hogy ha hosszasan néz egy magot, akkor abból pár óra alatt gyümölcs lesz. Ha ránéz egy bimbóra, abból virág lesz. Ez majd segít rajtad is talán. Éjjel ereszd be a szobába és ott majd néz... Hátha...

— Jó. Majd küldd el hozzám. De az uramnak nem szabad tudnia a dolgról.

*

A pár már aludt, mikor a kínai varázsló, tarka köntösében, nesztelen léptekkel besurrant a szobába és leült a szögletbe.

Sárga szemeit kimeresztette, és merően nézett az ágyra.

Teobald felébredt. Kiáltani akart, de nem tudott. Félelemtől dideregve feküdt ott és közben rémülten vette észre, hogy

testének súlypontja tetemesen emelkedik.

Egy hangot nem tudott kihozni. Szinte dermedt volt. Mi lesz?... Mi lesz?...

— Fáj a gyomrom — gondolta magában.

Elzevir pedig — mint minden jótét lélek — csendesen aludt.

Később Teobald is elaludt, reggel pedig már nem látta a kínait.

— Rémkép volt az egész, — mondta és megtapogatta a gyomrát. De ott volt a daganat.

Nosza orvoshoz, hátha baj van.

Teobaldot ráfektették a műtőasztalra és elaltatták.

Mikor felébredt, az orvos egy óriási körtét tartott eléje.

— Na uram, — mondta — még azt sem hallottam, hogy valaki egészben nyeljen le egy ekkora körtét. Máskor vigyázzon jobban.

Teobald megnyugodott.

— Rémkép volt az egész — mondta.

De nem úgy Elzevir, aki rémes sikoltással rogyott össze.

— Baldi — hebegte. — Eszembe jut.

— Mi?

— Eszembe jut... hogy este a vacsoránál lenyeltem a körte magját...

Magyarázat.

Ez a Horovitz nagyon gazdag fiú, de az apja pénzéhez nagyon sok vér tapad.

— ??

— No igen, mert mészáros az öreg.

S. H.

MI A FŐ?

Éjjel. Hatalmas bérpalota lánokban áll. Lenn az utcán már megjelenik a tűzoltóság, álmukból felvert emberek jelennek meg az ablakok mögött. A veszély nagy, a lángok az egekig nyulnak, egy tűzfal éppen most dől be. A házmesterek dörömbölve verik fel az alvó lakókat.

Ezek megriadva, pongyola öltözékben menekülnek a veszélyes helyről.

A harmadik emeleten lakó Weiszt is felköltik. A szobába vérvörös világosságot vet az égő tető, látja a baj komoly. Gyorsan öltözni kezd, de még előbb megkérdi a feleségétől:

— Fáni, mit gondolsz, ki eresztenek most minket kapupénz nélkül?

A CSALÁDI HÁROMSZÖG.

A roppant csinos kis feleség megcsalja férjét, annak legjobb barátjával Bocival.

A férj megtudja a dolgot és párbajra hívja Bocit, legjobb barátját.

A párbaj lefolyik és a férj összevagdálja a Bocit különböző helyeken, többek között levágja az egyik fülét is.

A feleség a zongoránál ül, mikor férje dult ábrázattal lép be a szobába.

— Mi lett fiacskám?

— Semmi, jó kedvem van. játszd el azt a gyerekkori nótát, amit először tanultál zongorázni...

— (Feleség játszik): Boci, boci tarka, se füle, se... Pöszike.

„IDEAL“

manikürszalon, Timișoara,
Belv., Grand Hotel Ferdinand

Hölgyfodrászat, Henne-féle
hajfestés, ondolálás, női és
férfi manikür.

Náthánál
a Kaiser Borax öblítés
biztosan hat,
azonnali könnyülés!

Gőzüzemű tetőcserépgyár
francia- és hódfarku-
cserépkészítéshez szak-
értő vállalkozó kerestetik

Saját
hatvanhárom
munkásával meg-
egyezés szerint, darab-
szám raktáron osztályoz-
va átadandó. Leveleket kérek:
GHEORGHE TITZ
Bulevardul Sf. Maria 9., Braila

Vasáros András autógarage

Timișoara, IV., Hunyadi-ut 50 sz.
Teljesen új és keveset használt
autók raktáron. Motorkerékpárok.
Alkatrészek. Gummik. Indítókészü-
lék (mágnes) és karburátor javítás
Műszaki műhely. Autók szakszerű
javítása. Bármilyen alkatrész gyár-
tása. Legmodernebb karosszériák
és rádiotorok gyártása

"KURIR"

hírlap- és könyvterjesztő
vállalat

Elvállal a világ
összes lapjaira
előfizetéseket és
hirdetéseket.

Suboticán (Szabadkán).

Az utolsó fejezet titka.

I.

Tegnap délután öt órakor az egyik detektív az Ormos-utcában érdekes nyomozást végzett, melyről alábbi tudósításunk számol be:

II.

B. Frigyes ormos-utcai kereskedő, ki minden bizonnyal lánckereskedő is, délután fürödni akart s tele eresztette a kádat friss meleg vízzel, mert ismét elmúlt 30 nap és Frigyes ismét fürödni akart. De csak akart, mert hogy tényleg miért nem fürdött meg, arra nézve felvilágosítással szolgál a fejezet Nő.

III.

Frigyes ugyanis, mikor a víz a kádban volt, kiment a másik szobába, hogy levesse a gallérját és büszkeségét, mert enélkül nem tudott a kádba ülni. Határozottan emlékezett — és ez igen fontos — hogy ez alkalommal behuzta maga után az ajtót.

IV.

Egy perc múlva ismét a fürdőszobában volt, de gyökeret vert mindkét lába: A fürdőkádban, hol az imént még csak a pusztá viz bugyogott, egy csodaszép nő ült és bájosan bugyogott.

V.

Frigyes először el akart ájulni, de meggondolta magát és rettentő futással hagyta el a lakást, hogy egy perc múlva a temesvári Scherlok Holmes szobájában lihegjen.

VI.

Frigyes elmondotta az esetet Holmesnek, ki határozottan súlyt fektetett arra a körülményre, hogy a nő szép volt és hogy Frigyes, amikor kiment, behuzta maga után az ajtót s aztán megígérte Frigyesnek, hogy a dolgot a kezébe veszi.

VII.

Frigyes hálásan csókolta Holmes lábainak nyomát, aztán leült a székre és türelmesen várt.

Holmes pedig izgatottan sietett le a lépcsőn, fűtített egyet-kettőt egy konfliktusnak s elrohogott a rejtélyes lakásba, hogy kezébe vegye a dolgot.

VIII.

A nő csakugyan nagyon szép volt és csakugyan ott lubickolt még a kádban...

IX.

— Nos? — kérde Frigyes, mikor Holmes visszajött.

Holmes mosolygott.

— Nos? — ismételte Frigyes.

Holmes rágyújtott a pipára, elhelyezkedett kényelmesen a fotelbe s mikor már kurta kis pipája javában égett, egyet köhintett, megvakarta bajuszának a helyét s így szólt:

— Igen!

X.

— Mi igen?

— A kezembe vettem az ügyet!

— Es?

— Mit és? — szép volt!

— De... de... hogy került a nő a fürdőkádba? — megfejtette mester?

XI.

Holmes nagyot nézett Frigyesre, aztán így kiáltott fel: — Jaaa?

— Ja — felelte Frigyes nagy izgalomban. Hogy került a nő a kádba?

XII.

Holmes felállt székéről, nadrágzsebébe sülyesztette két kezét, szemére tette monokliját és ismét megszólalt:

— Ha a jelek nem csalnak — azt hiszem helyesen ítélem meg a dolgot — beleült!

Tarló Tamás.

Ö TERMESZET.

A leány és a fiu, — egyébként vadidegenek — a természet lágy ölén hamar egymásra találtak.

»Gyermek vagyok, gyermek lettem újra« — ujjongott a fiu.

»Óh én is, én is, rajongott a leány, — úgy érzem, mintha a hetedik hónapban volnék!«

»Pedig, — felelt a fiu, — ez igazán nem látszik meg a kis-asszonyon!«

X.

Lloyd-kávéház

az elitközönség találkozóhelye.
Elsőrendű bel- és külföldi italok.
Hideg büffé. Saját cukrázda. Külön termék társaságok részére.

Tulajdonos: Kemény Béla

REGÉNYFRAZISOK.

A fővezér így lelkesítette katonáit a hadjárat elején: Fiaim! Elérkezett az ünnepélyes perc! Most kezdődik a hétéves háboru!

*

Minthogy a neves professzor esernyőjét elfelejtette otthon felejtetni, kárpótlásul órája helyett szemöldökét huzta fel és a tanterem helyett hetvenedik évébe lépett.

*

A legények parázs verekedést csaptak és egy parázs a János markába esett. Ez nem jött zavarba: pipájába dugta és rágyujtott.

*

A gróf mikor bebizonyosodott, hogy felesége megcsalja, dühösen be akarta csapni az ajtót, de nem tette, mert hónap vége lévén, félt hogy nem tudja kiváltani.

*

Az ezredes, mikor utolsó czeresét is otthagya a kártya-asztalon, bement a másik szobába és csendesen a fizetésére fanyalodott.

*

... Amélie az ágyhoz lépve, legnagyobb öröme egy idegen lovagot talált benne...

*

Hah! — rebegé Amanda s megtöré a csendet, melynek darabkáival gyermekei szépen eljátszadoztak.

Dr. M. K.

FIZIKA.

(Beküldve a «Káviar» 3000 lejes pályázatára.)

Tanár: Mondja, Bajlamos ur, ha szöveget akarna a falba verni, hol fogná meg maga a kalapács nyelét, vagy vissza ne pattanjon a kalapács a szögről?

Hallgató: A lengési közép-pontban.

Tanár: Nos, és hol van a lengési középpont?

Hallgató: Ott, ahol a legpiszkosabb a kalapács nyele.

(II-ó.)

Miért nem lettem zongoraművész?

(Régi történet.)

Tizenhat éves ábrándozó fiatal gyermek voltam akkor, mikor a Beethoven szónátáknál tartottunk és szerelmes voltam a szép szőke Mathildba, az én kis zongoratanárnőmbé. Ez a szerelem volt talán az oka, hogy sohasem lett belőlem zongoraművész.

Egészen tisztán emlékszem még, csodás, napfényes csütörtök délután volt.

— Tehát a 9-ik szónátát! — mondá Mathild, szeretett tanárnőm.

— Melyik részét játsszuk, kisasszony?

— Mathild nem felelt rögtön. Valamin elgondolkozott. Majd mosolyogva suttogá: kicsi vegye elő a — középső részt!

Nem tudom, mi jutott eszembe, az ördög bujt belém, vagy a tanítónőm iránti vonzalom volt-e!...

— Pfu, kiáltott magából kikelve Mathild, vásott rossz kölyök! — és vette a kalapját, sirt és ott hagyott örökre. Oh ezek a mai gyerekek!

Apám sohasem tudta meg, mi történt, de én a világegyetért sem akartam többé zongorázni.

*

Mikor évek múlva a fiam zongorázni akart tanulni, Mathild jutott eszembe, — a szomszéd szobában dültem le ebéd után — mikor a fiamnak zongoraleckéje volt. Ők nem vettek észre.

Ép azon gondolkodtam, hogy ő is 16 éves, mint egykor én voltam és ő is ép Beethovené tart, mikor felhangzik fiam kérdése: «Melyik részét játsszuk, Nagyság?»

«Vegye elő a középső részt, mondá remegő hangon Mathild kisasszony.»

És fiam, a pajzán 16 éves síheder mosolyra huzta a száját. Valami rosszat forralhatott, de aztán legyintett egyet a kezével és... és... odament a kottatartóhoz. Felhangzott Beethoven erőteljes, szép melódiája.

Mathild kisasszony pedig reményvesztetten nézett ki az ablakon. — A fiamból ugy látszik, még is zongoraművész lesz.

Beszélgetés Ártatlankával.

Egyik asszony ismerősömet látogattam meg, de nem volt ott hon és tizenhét esztendő leánykája fogadott. Az Ártatlanka. Akit a család e néven becézett. Üldögettünk a szalonban és vártuk a mamát.

(Art.: Ártatlanka. En: En.)

Art.: Hallottam, hogy magának sok kalandja van bácsi. (Már mint nekem.)

En: Nna, ugy héba, hóba akad egy-egy még mindig.

Art.: Egyszóval minden nap.

En: Minden nap? No, nem, már nem!

Art.: Mondja bácsi, jó egy ilyen kaland?

En: Az attól függ!

Art.: (elpirul).

En: Vagy ugy! Tudja, kedveském, jó dolog, de legjobb, amikor az ember már tul esett az ilyesmin. Az ilyen bolondságon.

Art.: A bácsi már tul esett rajta egészen?

En: Azt nem mondhatom.

Art.: Ma már tulesett? (A föld alá sülyed.)

En: Aba! Ártatlanka! De Ártatlanka!

Art.: Hát essünk tul rajta — együtt.

Vér.

BIZTOS JEL.

— Azt hiszik, hogy öngyilkosságot követett el.

— Miből gyanítják?

— A kezében egy darab papirost találtak...

— Ah!

— Igen. A feleségének a ruhaszámláját.

“DANUBIA”

csokoládé- és cukorkagyár
Bul. Carol (Hunyadi-ut) 14.

Telefon-szám: 13-21 és 13-22.

Gerstmayer és Denhof

nemzetközi szállítók
Timişoara, Belváros.

Klug István

gép- és malomépítési vállalat
Timişoara-Fabrica, Str. Tei Crai

GYÁRVÁROS Három király-utca 26. sz.

CSIPÓS-PARBESZÉD.

~ Képzeld, Valuta bankigazgató ma ismételtén. ki-
jelenítette, hogy nélkülük nem tud élni. ♦ ♦ ♦ ♦ ♦
~ Na-igen... Vannak férfiak, akik melegtartalmul
élvezeti-cikkek nélkül nem tudnak élni. ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

A szalmaözvegy kalandja.

A "Káviár" számára írta: —an—dor.

(Folytatás.)

Manó nem habozott tovább. Átnyújtott Tasszilónak 2000 leit.

— Meg kell azonban jegyez-nem, — szólta Manó kissé epé-sen — hogy ezért bizony öt perccel később is jelentkez-hetett volna.

— Mi jut az eszébe? — monda-ta Tassziló gőgösen. — Csak nem képzeled, hogy az én hü fe-leségemet áldozatul hagyom egy ilyen lelketlen nyárspolgár kéj-vágyának! Távozzék, piszok nő-csábító, vagy rendőrt hívok!

Manó egy utolsó pillantást ve-tett Isteni Szókére, aki derült mosollyal nézte a jelenetet, az-után mély sóhajjal kívánszor-gott az ajtón.

V.

Manót ez az esemény rend-kívül elszomorította.

Nem a pénz fájt neki. Inkább az gyötörte, hogy már megint kudarcot vallott, már megint nem tudta megcsalni a felesé-gét.

— Hát olyan nehéz dolog ez? — kérdezte fogcsikorgatva.

Este ismét egyedül hajtotta le fejét tisztességes, csöndes, büntelen éjjeli nyugalomra. És reggel tanácstalanul ébredt.

— Az apróhirdetésből elég volt — mondta magában — ezen a pályán nem próbálko-zom. Mert most már csak az-ért sem hagyom ennyiben a dol-got. Nevetséges! Mindenki meg-csalja a feleségét, csak éppen én ne tudjam ezt a műveletet nyélbeütni?

Elgondolkozva lépegetett, majd hirtelen földerült az arca.

— Azt hiszem, hogy eddig ba-lek voltam, — elmélkedett. — Mert eddig csak ledér nők kö-rül kereskedtem, holott ezekhe-én nem értek. Miért ne pró-bálnám meg egyszer egy tisztességes férjes asszonnyal? El-végre, akad ilyen is. Szét fogok nézni barátaim táborában. Egy csomó ember még nem ment nyaralni, még feleségestül itt tartózkodik. Igaz, hogy ez ve-szedelmes vállalkozás, de koc-kázat nélkül nincs nyereség, mondta egy jó kereskedő, aki költő is lehetne.

És Manó körülnézett.

Olyan jól nézett körül, hogy ezen az estén már együtt va-csorázott egy jóbarátjával és a feleségével. A jóbarátját Pikk Samunak hívták, a felesége Ma-tild névre hallgatott. Hallga-tott? Ördögöt! Beszélt, beszélt, folyton beszélt. De nagyon ked-vesen. Manónak tetszett e nő, aki a maga részéről nem ide-genkedett Manótól. Végre Manó gazdag ember volt, öntudatos, korrekt föllépéssel, Pikk Samu ellenben egyszerű kereskedő volt, inkább undorító megjele-néssel. Tipusa volt annak az embernek, aki szarvakra szüle-tett.

Manó egy gummitalpu fiak-keren röpitette Samut és Matil-dot a Márványasszony enyhe virányai felé. Matild közép-en ült kettejük között. Az ülésnek ez a módja sok minden apróbb szabadságot enged meg a vállal-kozóbb lelkű férfiembernek. Manó a véletlen ürügye alatt itt-ott diskrétén érintette Ma-tildot. Sőt nemcsak itt-ott, ha-nem amott is. Matild ez érin-tésekért egyáltalában nem há-borodott fel, bár a nők ilyenkor nagyon jól meg tudják ítélni, hogy hol végződik a véletlen

és hol kezdődik a szándékos-ság. Éppen azért, amikor Manó térde az ő térdet kezdte szoron-gatni, diskrét, gyöngéd, de biz-tató nyomással felelt vissza, ez-zel jelezvén, hogy szomszédjá-nak rokonszenve nem esett meddő talajba.

A térdeknek ez a bizalmas suttogatása a vacsora és az asz-tal alatt folytatódott. Pikk Sa-mu ekközben boldogan ette a rákot és tisztelettel nézett Ma-nóra, aki francia pezsgőt ho-zatott.

(Miért kapjon az a becsstelen Tihamér percenteket? — monda magában Manó.)

— Tisztességes közeledés le-hetséges? — ezt kérdezte a Ma-nó térde.

— Valóban, — felelte rá a Matildé, — a legnagyobb mér-tékben lehetséges.

A Manó térde: Én gentle-man vagyok és tudom méltá-nyolni azt a bizalmat, amely-lyel egy ilyen bájos asszonyka megajándékoz. Szenvedélyesen és gavallérosan szeretni fogom magát.

A Matildé: Tegye ön óh azt! Mert hiába vagyok én tisztessé-ges asszony, az uram mégis csak egy undorító fráter, aki elha-nyagol.

A Manóé: Bizzék bennem! Is-meretlen gyönyörök tengerében fogunk uszni.

A Matildé: Oh, legyen az uszó-mesterem!

Folytatjuk.

Autóvilágítási berendezések, gyújtó és mindennemű villany-gépek tekerccselése és javítása gyorsan és pontosan készül

Goldsmann Rudolf

elektrotechnikai vállalatánál.

Timișoara. I. Zăpolya ucca 4. sz. (Bejárat a Grisellini uccából.)

Várady Kabaré

TIMISOARA-TEMESVAR, GYÁRVÁROS, PÁTRIA-KÁVÉHÁZ

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Esténként szenzációs mű-sorok, kuplék, táncok, att-rakciók, bohózatok. Elő-adás után baltabarin!

Cselédek.

— Hogy lehetséges az, hogy tegnap este egy tűzoltót láttam magánál a konyhában?

— Az csak úgy lehetséges, hogy a nagysága benézett a kulcslyukon.

A kivétel.

— Különös, hogy a maguk szomszédjuk kis lánya milyen vörös haju. Pedig a férj is, asszony is, koromfekete.

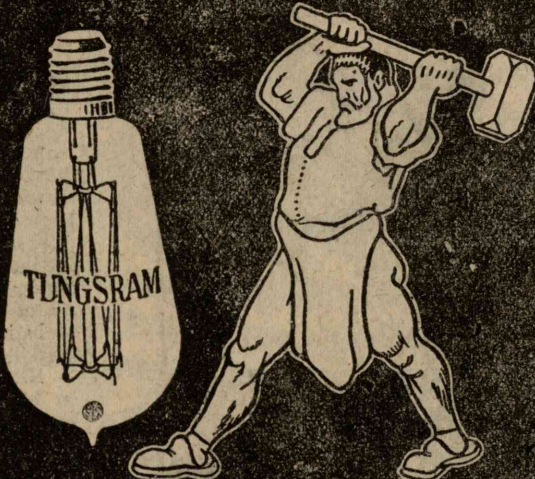
— Én is csudálkozom rajta, mert ismerem mindkettőnek a családját, sűrűn idejárnak és egynek sincs vörös haja, kivéve a legutolsó szobaurukat.

A jó szem.

— Feri bácsi mit csinál itt a katonai gyakorlótéren?

— Keresem azt a gazembert, aki a leányom gyerekének az apja lehet.

TUNGSRAM

**A LEGTARTÓSABB
ÉGŐ**

Temesi Agrár Takarékpénztár R.-T., Temesvár

Telefon: 6, 14-66, 16-74, 16-75. Fiók: ARAD. Telefon: 800, 802, 803.

A Banca Comerciara Italiana si Romana Bukarest szövetséges Intézete

PERFEKT a legjobb
poloskairtó
készíti:

Schunck drogeria

Timișoara, Strada Dacilor No. 24.
Telefon 13-30.

ÁRVAY mos, fest, tisztít olcsón és a legjobban.
Timișoara-Józsefváros, Bem-utca 20 sz.

I. Milmann

Kanditen- und
Chokolade Lager. Timișoara
Josefstadt, Boulevardul Berthelot 13.

Maison Perák

női fodrászat

Modern frizurák. Henna-féle hajfestés. Külön női- és férfi manikűr-szalón. Aromaszézs

Pollinger Mihály műszerész Timișoara

(Gyárváros), Széna-tér 8. Finom esztérgamunka, precíz fogaskerekek, nikkelezések

Tatár Mihály

uri szabó és sapka készítő.
II. Páva ucca 6 szám.)))

Versenyszabósága olcsó árak tekintetében utólérhetetlen. Sapkák mérték után nagybani és kicsinybeni eladása. Kész sapkákat nagy választékban raktáron tart!

Szerkesztőség
és kiadóhivatal:
Brassó, Kapu-u. 64-6

BRASSOI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP

Telefonszámok: Szerkesztőség 177 · Kiadóhivatal: 82. Igazgatóság: 677.

A legjobb erdélyi magyar napilap

Előfizetési ár:
Vidékre 1 hóra 50 lei
" 1/4 évre 140 lei
" 1/2 évre 260 lei
" 1 évre 500 lei

Park- szanatórium

vizgyógyintézetében

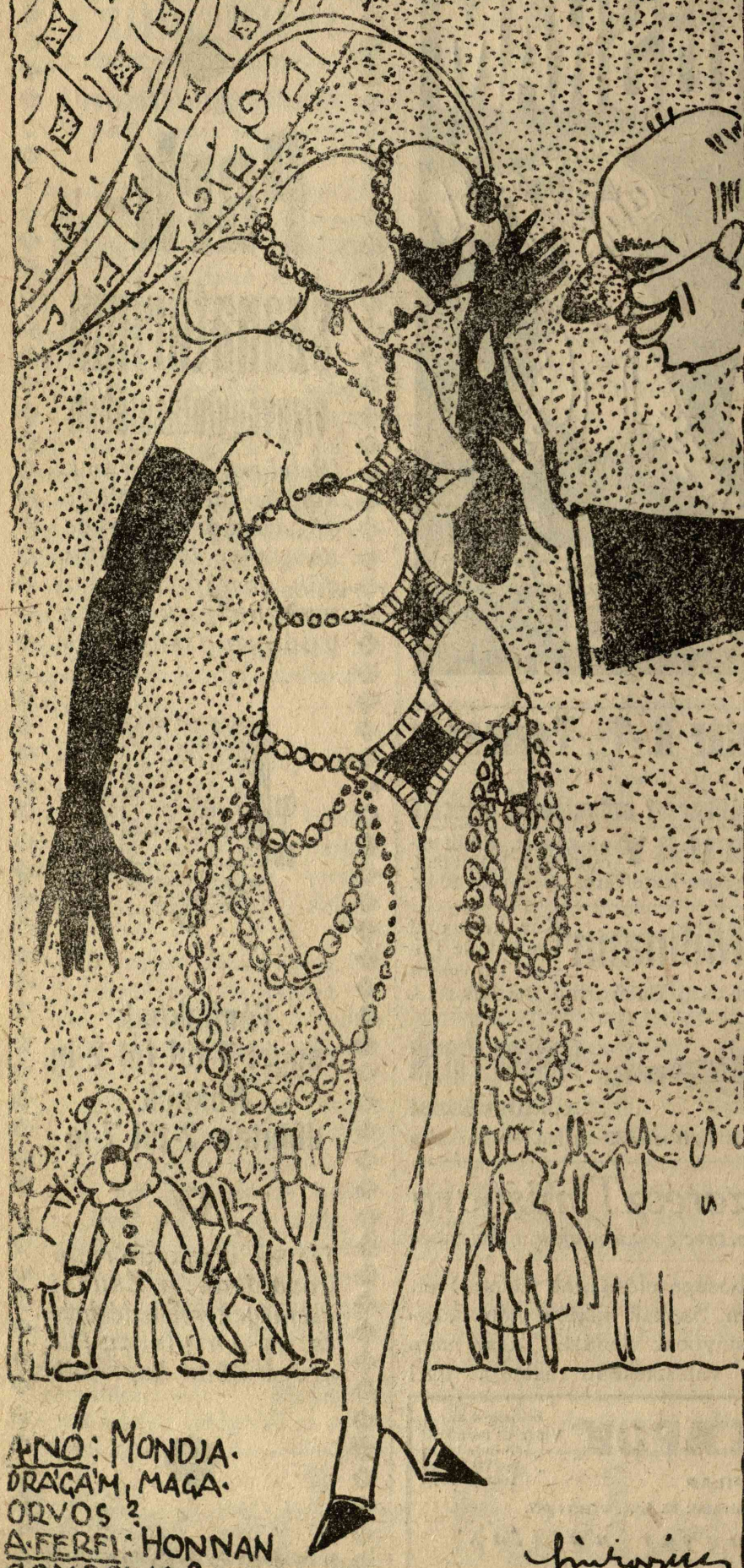
(Belváros, a gyermek-kórház mellett) félfürdő, szénsavas, oxigén-, sós- és fenyőfürdők, fangó- és villamos hőlégkezelés, gyógymasszage stb.

Férfiaknak
reggel 7-től fél 2-ig
Nőknek
délután 2-től 7-ig

Jegyek a szanatórium irodájában, a Zsuzsi csemegekereskedésben és az Antalóczy-féle drogériában kaphatók

TALÁLÓS KÉRDÉS

Szerkesztői üzenetek

Kéziratokat vissza nem adunk és névtelen levelekre nem válaszolunk

VAS-NÓ. Akadt közte. — BUZOGÁNY. Az egyiket hozzuk. — ROUGE ET NOIR. Szintén. — SZ. J. Rajzai nem váltak be — R. látogasson meg a szerkesztőségben. — COX. (Az egyik. — IRSA. Jámor dolgok. — BUZAKALÁSZOK. Válogatunk belőlük. — Ifj. K. J. (Pozsony.) Az egyiket hozzuk. A vers gyöngécske. — H. J. A novella gyöngécske, de az egyik apróság ügyes. Máskor a papíroshak csak egyik oldalára tessék írni. — M. J. (technikus.) Csupa ismert dolog. — K. L. Az egyiket talán fölhasználjuk. A mesék nem nagyon mulatságosak. Jobbakat kérünk. — JUNIOR. Mindegyikben fölcsillan egy kis humor, de ez még kevés. Egyiket-másikat megpróbáljuk átgurni. Ön mindenesetre fog még kevésbé erőszakolt dolgokat is írni. — H. N. Akadt közte. — ANONYMUS. Az ön küldeményében is. — N. L. Akadt közte. — FELENK. Hogy mit csináljon az ember, ha észreveszi, hogy a borbély, aki borotválja, hirtelen megőrült? Nyomban küldjön el valakit a Pallas-Lexikonért és ha elhozták, keresse meg benne azt, hogy ilyen esetekben mi a teendő. Mindenesetre fontos, hogy az illető siesen a lexikkal. — O. B. Kedves. Köszönjük. — SZ. J. Talán az egyiket. — FIATAL ASSZONY. A pletykáért nem kell megharagudni; a pletykát csak vissza kell fizetni, természetesen, kamatos kamatokkal. Egy kis rágalomtól ne rettenjen vissza; ha ez a rágalom az illetőt közutált alakká teszi, az ő baja. Ha aztán arról értesül, hogy valamelyik barátja hasonló jókat terjesztett el önről, a világért se árulja el haragját. Közeledjék barátjaéhoz mosolygó, kedves arccal, s mikor hátat fordít önnek, beszéljen el róla valamit, amit hamarjában a legundokabb szörnyűségnek talál. Némi ártatlan képmutatás nélkül a társaságban nem lehet boldogulni. Ha a rágalmak kieszelésében nem elég leleményes: plagizáljon azokból, amiket az újságokban a közélet jeleiről olvashat. — H. G. A forma nagyon elcsépett. — STYX. A vers, sajnos, nagyon gyöngö. — ZART KÉRDÉS. Talán átsimítjuk egy kicsit. Így nem használható. — LONGOBARD. Fájdalom, ez sem vált be. — SZ. F. M. Nem vált be. — A. Á. Nagyon jó. Megrajzoltatjuk. — H. H. Nem közölhetők. K. V. Ez gyöngö. — T. M. Csak az egyiket használhatjuk. A többit megörizzük. — KÖPENIKI KAPITÁNY. A beküldött dolgok használhatatlanok. — BUS PISTA. Nagyon erős. — TECHNIKUSOK. Az egyiket hozzuk. — BOHÉM. Sajnos, nem vált be. — KIKAPO. Régi. — KÁDY. Valamennyi bevált. Jövő számunk hozza. Másor is szívesen látjuk. — TUM-TUMNE. A leírt imát a «Káviár» néhány szentebb életű munkatársa már tanulja. Kilenc nap alatt mindnyájan kívülről fogjuk tudni és kilencen 9 félélt kívánnunk. Legfőképp: sok B-ét — bort, sok P-ét — pénzt. A szerkesztőség különben türelmetlenül várja magát. Üdv. — OROSZLÁNFEJÜ. Megkaptuk, ez már jobb. Levél megy.

A „Káviár” főbizománysai Románia területén: „Pallas” könyv- és lapterjesztő vállalat Chio-Kolozsvár. Telefon 385. — Jugoszlávia területén: „Kurir” zeneműkiadó, könyv- és lapterjesztő vállalat, Subotica-Szabadka. Telefon 5-14. ez.

Uzina de tip. Erdélyi Hirlap nyomdájában.
Cenzurat: Dr. R. MAGER.

ANÓ: MONDJA.
DRAGA'M, MAGA.
ORVOS?
A FERFI: HONNAN
GONDOLJA?
ANÓ: MERT MINDIG KEZEL.

finiarius
924